

VOORWOORD

Dit boekje is eene *vertaling* der §§ 226—260 van Kägi's Griechische Schulgrammatik, Zweite Auflage 1889, wat ik niet schroom te bekennen, gedachtig aan het dichterwoord: Ἑσθλὸς δ' αὖ κακῆϊνος ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.

Echter geen slaafsche vertaling.

Hier en daar is iets gewijzigd, weggelaten, toegevoegd of veranderd.

Maar Kägi's boek is zoo voortreffelijk dat zijne indeeling der stof geheel en al is gevolgd, en slechts onderdeelen zijn gewijzigd.

Reeds lang miste ik bij mijn onderwijs een beknopt overzicht der beide Ionische dialecten.

Misschien doe ik met de uitgave van dit boekje aan sommige ambtgenooten ook een dienst.

Dat zou mij zeer verheugen.

Dordrecht 1890.

S. J. W.

— In deze tweede uitgave is, evenals in de eerste, de vulgata gevolgd, de gewone Teubnertekst, de voor schoolgebruik m. i. meest geschikte. Niemand kan meer eerbied hebben dan ondergeteekende voor de geniale scherpzinnigheid en grondige geleerdheid waarmede de editie van Leeuwen en Mendes da Costa is gemaakt, maar zij geeft evenmin den oertekst weêr als eenige andere, evenmin als de door sommige geleerden geconstrueerde taal de indogermaansche oertaal weergeeft. Zij geeft geen historischen tekst, maar een hybridischen. Zij gaat te ver of niet ver genoeg. Het beroemde vers bijv. Γ 172 moet eens geluid hebben αἰδοῖός τε μοί ἐσσι φίλε σφεκυρὲ δφεινός τε. Men mag zelfs betwijfelen of er ooit een woord *φεκυρός* is geweest en in 't algemeen of de *wan* ooit positie-makende kracht heeft gehad. Kortom, terwijl de Leidsche uitgave voortreffelijk is voor de studenten in de letteren, οἱ ἐπὶ τέχνῃ μακθάνουσιν, om het métier te leeren, is zij m. i. ongeschikt voor schooljongens en verkies ik voor deze den tekst dien Plato en zijn tijdgenooten lazen en die door Alexandrijnsche en latere geleerden van zinstorende fouten is gereinigd.

Rotterdam 1906.

S. J. W.